

מתוך האינטרנט- אנציקלופדיה יהודית- דעת:

האנייה טייגר היל

ספינת המעפילים האחרונה שהגיעה לפני פרוץ מלחמת-העולם השנייה

"טייגר היל" הייתה ספינת המעפילים האחרונה שהגיעה לפני פרוץ מלחמת-העולם השנייה. היא נשכרה על-ידי המוסד לעלייה ב' של ההגנה, הועברה לרומניה עבור שיירה של עולים שאמורים היו לבוא מפולין. אולם ממשלת בריטניה הפעילה לחצים על ממשלת רומניה, וזו עצרה את השיירה על גבול פולין-רומניה. מיד הוחל במערכה לבטל את רוע הגזרה ולבסוף הגיעו שלטונות רומניה להסכם עם הבריטים לפיו תביא הספינה את העולים בגלוי לארץ-ישראל ומספר העולים ינוכה מן המכסה הרשמית.

ב-3 באוגוסט 1939 הפליגה הספינה מנמל קונסטנצה, כשעל סיפונה 930 עולים. כשהגיעה הספינה אל מול חופי הארץ, הצליחו מארגניה להוריד לחוף בחשאי 180 עולים. בינתיים נתקבלה בספינה הוראה מן הארץ לצאת לבירות כדי לקלוט שם 658 איש מפליטי האנייה "פרוסולה". ה"טייגר היל" יצאה לבירות ומשם הפליגה ארצה עם 1,400 נוסעים. כשהגיעה ב-1 בספטמבר אל מול חופי יפו, נתקלה בסירת משטרה שפתחה עליהם באש. מן היריות נהרגו שניים מנוסעי הספינה. הקברניט הפעיל את המנועים במלוא הכוח והספינה עלתה על שרטון בחוף תל-אביב 400 מן העולים הגיעו בשלום לחוף ונקלטו על-ידי תושבי העיר שהצטופפו על החוף כדי להגיש עזרה. בינתיים הגיעו שוטרים בריטים שפיזרו את ההתקהלות והעבירו את המעפילים שנותרו למחנה המעצר בסרפנד (צריפין).

ביום בוא הספינה ארצה, פלשו צבאות גרמניה לפולין. כמה אירוני וכמה עצוב שהחללים היהודים הראשונים של מלחמת-העולם השנייה נהרגו על-ידי הבריטים מול חופי העיר העברית הראשונה.

האונייה טבעה במקום בו שוכנת היום המרינה של תל אביב. שרידי האנייה עדין קבורים בחול בצידה הדרומי של המרינה.

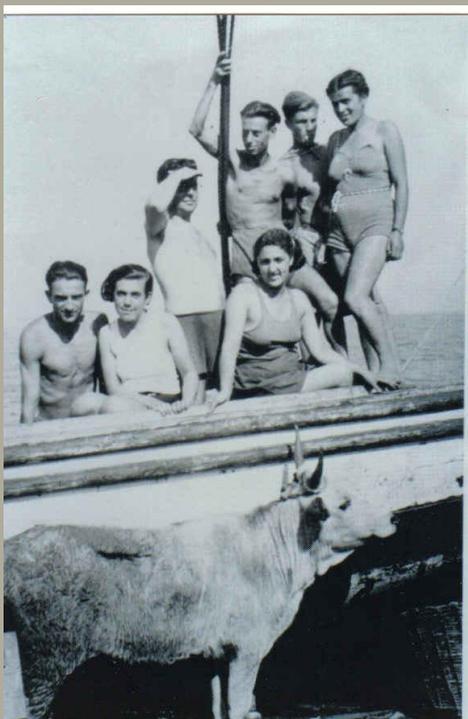
מוסיפה רחל זיו (סלעי-סויניוד):

אבי ואמי- בן ציון וגולדה- עזבו עם האוניה את נמל קונסטנצה שבים השחור במטרה להגיע ארצה, בעלייה בלתי לגאלית. אבי היה אחראי על חלוקת המזון באוניה. הפרה שרואים בצילום נועדה לשמש מזון למעפילים במהלך ההפלגה. תושבי תל-אביב חיכו למעפילים על החוף במטרה להתערב במעפילים ולהקשות על הבריטים בזיהוי העולים. לאחר שהבריטים ירו על האוניה והאוניה עלתה על השרטון, אבא שחה לעבר החוף תוך כדי כך שהוא גורר את אמא (שלא ידעה לשחות) באמצעות גלגל הצלה. הם הגיעו לחוף ומיד נעצרו ונשלחו למעצר במחנה סרפנד. שם הם שהו כחודש ימים. לאחר הפגנות ולחץ מצד הנהגת היישוב, המעפילים שוחררו. הורי הצטרפו אל חבריהם ואל אחות אבי- אסתר ורבר- לקיבוץ עין הים (לימים עין הכרמל).

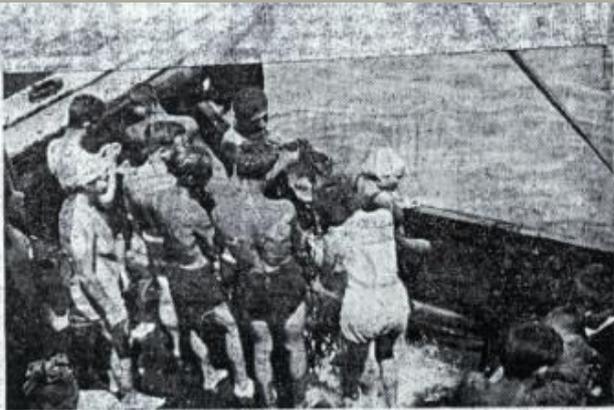
מכל רכושם שהביאו ההורים באוניה נמצאה רק קופסת העץ שצפה במים ונפלטה לחוף. בין החפצים והמסמכים שנמצאו בקופסת העץ נותר היום רק ספר התנ"ך הזעיר, בתוך קופסת הכסף שהביאו מקובל

לספר התנ"ך בקופסת הכסף

ראה: מוזיאון "חפצים", מדור "ספרי קודש".

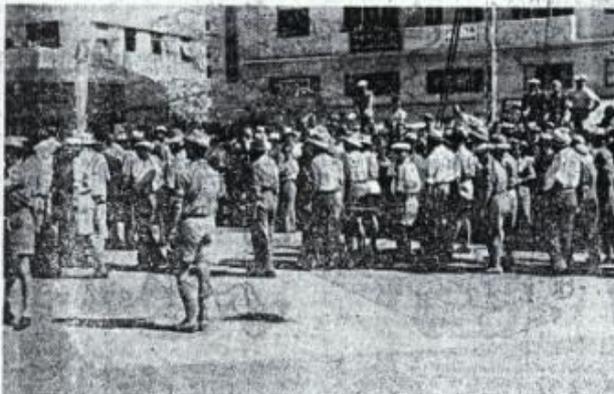
אמי גולדה יושבת מימין. אבי בן ציון עומד לשמאלה וצופה. הפרה למטה נועדה להישחט ולהיאכל במהלך ההפלגה...

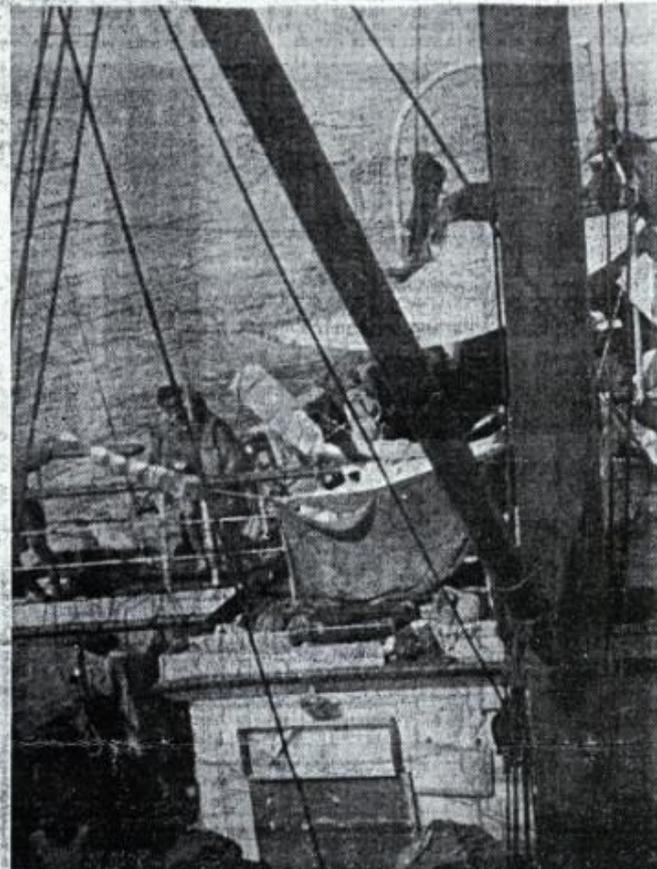
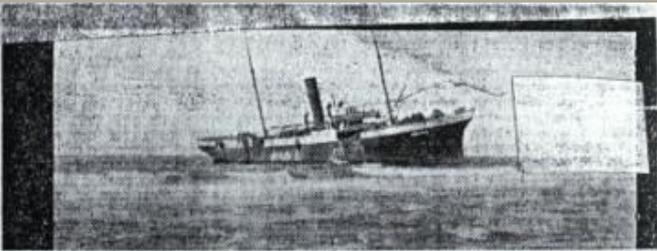
למרות התנאים הקשים חיה שמירת הקניון אחת הסימטאות החשובות ועל ביצועה הקפידו מאד. כיוון שמים מתוקים לא היו במידה מספקת השתמשו לרחצה במימים מלוחים, דבר שגרם שכל רב

כמה וכמה פעמים חיה טוגג הסגון בכל רב. בבגרות הצעירה, אחרי טיפוס ממושך, להצטייד בסגון וחבל מירור להצטלם עם 'האשפוק תחילה' אחר העולים חיה שונת ודאג לסעודה על הכשרות.

באשר התקרבה, טייגר היל, לחופי ישראל טנעו סמנה החיילים הבריטיים אסירות לעגן וחבלו ויריבם לעצבם כאשר הורדו הסירות. המצאת חיה שני. הרגום. ב-3 בספטמבר נערכה הלווייתם.

שנאנו על האניה 'פרוסולה' אשר נמנע סמנה להשיק. מאותו יום ואילך הפכו הסיפונים סאות אנשים שחילו להם ועזרו להם להסתור. חלק מהם כבר השתמשו בלויית החרוגים, 1939 - היום בו פרצה מלחמת העולם השנייה. האניה עלתה על שרטון בחוף תל-אביב (למעלה), סאות אנשים שחילו להם ועזרו להם להסתור. חלק מהם כבר השתמשו בלויית החרוגים.

והיא נסחטת לפנות בוקר. עייפים רצוצים. אולם במצב רוח טוב הורגו אל האניה שלנו. לאחר מבעב זה ולאחר קבלת האישור מהארץ הוחלט להפנות את האניה להרשיה הדרומיים של הארץ. כדי להוריד את האני שים נעשו כל התכנות. רוככו סאות אנשים בסכיבה בו הוצרכו לרדת. התקדים היה להעביר אותנו למקום מבטחים.

בחוף תל-אביב

ה גיעה הליילה הגורלית. הגניה קרבה לחוף כדי להשליך עוגן. כל נוסעי האניה קפדו במצב תבן דרוכים ומובנים למלא כל שקות. אנשים חולקו לקבוצות ותאוראיים נליחם הוצרכו לראגן למלא את הנתרואים. די לספור על הסדר. אחרים החלו בהורדת סירות וצוות מתגובים ירדעי חתירה בת"ן ו. ותאום. כאשר התמונת הגניה לעגון אירו אלוטות אור נעספ. קול יריות. ו יתה סירת משטרת תופים של משפלת גנדט שארבה לכוואג. בין רגע נפסקי כל עצלות. ותחת מסר היריות תחלה הגניה גות כאשר היא מנסה להמלט מהמקום. וול האיר לה ולגה היא הסליבת למרתיבי ס כאשר הסירה וולקת אתריו ויורה ללא סקה ותוצאות היו שני קורבנות ושפלו ערי הארץ - צבי כידר שפולין והדיר רט שניידר מצליח. יריות ובפילת הקורבנות לעינו כל המע ים עשו את שלום. איש התמשטרות ו ובטוחותי אצל אנשי 'פרוסולה' שלא